

Theo Abazis

Antonín Dvořák

Julia-Maria Kretz

Wednesday 15 November 2000

Thessaloniki State Symphony Orchestra
Conductor: Karolos Trikolidis

Megaro Mousikis Thessalonikis

jubilée concert

Thessaloniki State Symphony Orchestra
Conductor: Karolos Trikolidis

CEDEFOP 25th ANNIVERSARY JUBILEE CONCERT

European Centre for the Development
of Vocational Training

Director: Johan van Rens
Deputy Director: Stavros Stavrou

15 November 2000
Megaro Mousikis Thessalonikis

Programme

Co-ordination and editing: Norbert Wollschläger

Design: Colibri, Greece

© European Communities, 2000

Printed in Greece

Sponsor

ALPHA BANK

Jubilee carriers

AUSTRIAN AIRLINES

*Συναυλία
για την 25η επέτειο
του CEDEFOP*

Θοδωρής Αμπαζής

Αντονίν Ντβόρζακ

Γιούλια-Μαρία Κρετς

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης
Διευθύνει ο Κάρολος Τρικολίδης

Τετάρτη 15 Νοεμβρίου 2000

ώρα 21.00

Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

jubiléeconcert

Θοδωρής Αμπαζής

Αποχρώσεις

Πρώτη εκτέλεση - παραγγελία του Cedefop

Αντονίν Ντβόρζακ

*Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα
σε λα ελάσσονα, έργο 53*

Διάλειμμα

Αντονίν Ντβόρζακ

*Συμφωνία αρ. 9 σε μι ελάσσονα, έργο 95
«Του Νέου Κόσμου»*

Theo Abazis

Tints

Premiere of a commissioned work by Cedefop

Antonín Dvořák

*Concerto for Violin and Orchestra
in A minor, op. 53*

Intermission

Antonín Dvořák

*Symphony no. 9 in E minor, Op. 95
“From the New World”*

jubileeconcert

«Ας διοργανώσουμε μια συναυλία»

Το Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (Cedefop), που αποτελεί το σημαντικότερο ευρωπαϊκό φορέα για την επαγγελματική κατάρτιση, συμπληρώνει φέτος 25 χρόνια δραστηριότητας. Ιδρύθηκε το 1975 με κανονισμό του Συμβουλίου Υπουργών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Αρχική του έδρα ήταν το Βερολίνο, όπου παρέμεινε σχεδόν για δύο δεκαετίες έως το 1995, χρονιά της μετεγκατάστασής του στη Θεσσαλονίκη. Η συμπλήρωση εικοσιπέντε ετών έρευνας, παροχής συμβουλών για τη χάραξη πολιτικής, πληροφόρησης και τεκμηρίωσης στο χώρο της επαγγελματικής κατάρτισης αποτελεί σίγουρα αφορμή για εορταστικές εκδηλώσεις. Με ποιο τρόπο όμως θα έπρεπε να γιορτάσουμε μια τέτοια επέτειο; Δύσκολο ερώτημα. Με τη συγγραφή ενός πανηγυρικού λόγου, προς τέρψη κυρίως των ατόμων που μνημονεύονται σε αυτόν και των συντακτών του; Με ένα συμπόσιο ή συνέδριο, εκδηλώσεις που ούτως ή άλλως το Cedefop διοργανώνει πολλές φορές το χρόνο; Γιατί να μην πρωτοτυπήσουμε; Ας διοργανώσουμε μια συναυλία!

Συναυλία; Μα, θα πείτε, τι σχέση έχει το Cedefop με τη μουσική; Σίγουρα ο κόσμος της μουσικής έχει τα δικά του αντιπροσωπευτικά επαγγέλματα, όπως του διευθυντή ορχήστρας, του μουσικού, του συνθέτη, του ψάλτη, του τραγουδιστή, του κατασκευαστή μουσικών οργάνων και άλλα πολλά. Ωστόσο, αυτά τα επαγγέλματα ποτέ δεν αποτέλεσαν αντικείμενο έρευνας του Cedefop. Ακόμη και αν ορισμένοι από τους συνεργάτες του Cedefop τυχαίνει να είναι λάτρεις της μουσικής, η μουσική δεν είναι στο επίκεντρο του επιστημονικού έργου του Κέντρου.

Αντίθετα, ο κόσμος της μουσικής πάντα έδειχνε ενδιαφέρον για τα επαγγέλματα, όπως φανερώνουν τα πάμπολλα σχετικά μελωδικά τεκμήρια. Από το χαριτωμένο έργο του Γίοσεφ Χάνντν *Ο Φαρμακοποιός* και τους *Γάμους του Φίγκαρο* του Μότσαρτ, που χρονολογούνται από το 1786, οι συνθέτες της όπερας εκδήλωναν προτίμηση σε συγκεκριμένα επαγγέλματα. Ιδιαίτερα προσφιλή ήταν τα επαγγέλματα του κομμωτή και κουρέα, του δασοφύλακα, του κυνηγού και του στρατιώτη, του ράπτη, του οικοδόμου, του κλειδαρά, του ιατρού, του φαρμακοποιού, του ναύτη, του μαραγκού, του τροβαδούρου και του τρομπετίστα. Υπάρχουν πάνω από εικοσιτέσσερις όπερες των οποίων η υπόθεση περιγράφει τη ζωή συγκεκριμένων επαγγελματιών. Το ενδιαφέρον των συνθετών και των συγγραφέων λιμπρέτων εστιάζοταν φυσικά στην προσωπική ζωή του εκάστοτε πρωταγωνιστή. Παρ' όλα αυτά, το έργο του Άλμπερτ Λόρτσιχ *Τσάρος και Μαραγκός* (*Zar und Zimmermann*) θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι προβάλλει την κινητικότητα των επαγγελ-

ματιών και την εργασία στο εξωτερικό, ενώ πρωταγωνιστές της όπερας *Οι Αρχιτραγουδιστές της Νυρεμβέργης* του Βάγκνερ είναι οι ειδικευμένοι τεχνίτες. Και ας μην ξεχνάμε τα *Τραγούδια ενός Οδοιπόρου* του Γκούσταβ Μάλερ, με θέμα έναν μαθητευόμενο. Μεταξύ της μουσικής και της επαγγελματικής κατάρτισης υπάρχουν λοιπόν αρκετά σημεία επαφής.

Ωστόσο, άλλο ήταν εκείνο που μας ενέπνευσε να διοργανώσουμε μια συναυλία. Πρώτον, η διαπίστωση ότι εκπαίδευση και πολιτισμός πάνε μαζί, και ότι η μουσική είναι μέρος τόσο του πολιτισμού όσο και της εκπαίδευσης. Και δεύτερον, το γεγονός ότι ο τρόπος εργασίας στο Cedefop μοιάζει πολύ με τον τρόπο εργασίας μιας ορχήστρας. Σε μια ορχήστρα περισσότεροι από εκατό μουσικοί με εντελώς διαφορετικά όργανα – ενίοτε δε με πολύ διαφορετικά ενδιαφέροντα – μπορούν να αποδώσουν ένα εύηχο αποτέλεσμα μέσω της συνεργασίας. Έτσι μόνο μπορεί να αναπτυχθεί και η επαγγελματική κατάρτιση στην Ευρώπη: είναι το ίδιο πολυφωνική και σύνθετη, απαιτεί μεγάλη υπομονή, και χρειάζονται πολλές πρόβες για να δημιουργηθεί τελικά μια νέα αρμονία, στην οποία να συμμετέχουν όλοι. Πρέπει λοιπόν να «παίζουμε μαζί» πιο συχνά και να διαμορφώνουμε μια κοινή μελωδία για το μέλλον.

Επ' ευκαιρία αυτής της μουσικής βραδιάς, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους αποψινούς μας ακροατές, ως εκπροσώπους των πολιτών της Θεσσαλονίκης, για τη φιλοξενία και τη θερμή υποδοχή που επεφύλαξαν στο Cedefop και το προσωπικό του στη νέα μας έδρα.

Johan van Rens,
Διευθυντής του Cedefop

S. Oliver Lübke,
*Πρόεδρος του Διοικητικού
Συμβουλίου του Cedefop*

“Let’s put on a concert!”

The European Centre for the Development of Vocational Training (Cedefop) is Europe’s most important address when it comes to vocational training. It is 25 years old this year. It operated in Berlin for almost 20 years before moving to Thessaloniki in 1995. A quarter of a century of research, policy advice, information and documentation in the field of vocational training is certainly a good reason to celebrate. But what kind of celebration? Not an easy question to answer. A commemorative publication? Yet another conference or workshop? What about something completely different instead? “Let’s put on a concert!”.

A concert?! What has Cedefop ever had to do with music? Of course, the world of music has its own professions – conductor, musician, composer, cantor, singer, instrument-maker, music copyist and much more. But the Centre had never studied these occupations. And even if some members of Cedefop staff are ardent music-lovers, music is not an object of the Centre’s scientific activity.

On the other hand, the world of music has always been fascinated by what people do for a living, a fact richly and audibly documented. Ever since Josef Haydn’s charming little musical drama *The Apothecary* and Mozart’s *The Marriage of Figaro*, both written in 1786, opera composers have always shown a particular interest in certain professions. The most popular career groups have been hairdressers and barbers, foresters, hunters, soldiers, sailors, tailors, masons and locksmiths, doctors and apothecaries, carpenters, troubadours and trumpet-players. There are more than two dozen operas whose stories describe the life of specific professionals. Of course, composers’ and librettists’ interests tend to focus on the private life of the leading character. None the less, Albert Lortzing’s *Czar and Carpenter* (*Zar und Zimmermann*) could be seen as a musical drama encouraging professional mobility and working abroad, while Wagner’s *Mastersingers of Nuremberg* (*Die Meistersinger von Nürnberg*) is the definitive opera for skilled craftsmen. And let’s not forget Gustav Mahler’s *Songs of a Wayfarer* (*Lieder eines fahrenden Gesellen*). So there are plenty of points of contact between music and vocational training.

But it was something else that prompted us to arrange a concert. For one thing, education and culture belong together – and music is a part of both culture and education. Secondly, the work of the Centre is very similar to that of an orchestra. The development of vocational training in Europe requires just the kind of interaction that is characteristic of a great orchestra, in which over a hundred musicians, playing very different instruments – sometimes with very different interests, too – can only produce the right sound by working closely together. Developing vocational training in Europe is just as varied and complicated, requiring great patience, lots of practice and rehearsal until finally something sonorously new is created, bringing everyone together in harmony. We should “make music” together more often and create our future in a concerted way.

We should like to take the opportunity of this musical evening to thank everyone here in the auditorium, as representatives of the citizens of Thessaloniki, for the hospitality and warm welcome they have extended to the Centre and its staff at our new headquarters.

Johan van Rens
*Director
of Cedefop*

S. Oliver Lübke
*Chairman
of the Cedefop Management Board*

Αντονίν Ντβόρζακ (1841-1904)

Κονσέρτο για βιολί σε λα ελάσσονα, έργο 53

Την εποχή που ο τριανταοκτάχρονος Ντβόρζακ το κονσέρτο για βιολί (καλοκαίρι του 1878), είχε αρχίσει πλέον να γίνεται διάσημος. Τα έργα του γνώριζαν μεγάλη επιτυχία στο εξωτερικό και δεχόταν συνεχώς παραγγελίες για νέα έργα. Ταυτόχρονα ο Ντβόρζακ είχε αρχίσει να εργάζεται πάνω στην έκτη συμφωνία του, ενώ ο Γιοχάνες Μπράμς εξακολουθούσε να στηρίζει και να τιμά τον Τσέχο προστατευόμενο του.

Ο Μπράμς ήταν εκείνος που μεσολάβησε για την γνωριμία με τον βιολονίστα Γιόσεφ Γιάαχμ, διευθυντή από το 1868 της νεοϊδρυθείσας Μουσικής Ακαδημίας του Βερολίνου. Ο Γιάαχμ είχε ασκήσει καθοριστική επιρροή στο σόλο του κονσέρτου για βιολί του Μπράμς.

Ο Ντβόρζακ αφιέρωσε το κονσέρτο για βιολί «στο μεγάλο δάσκαλο Γιόσεφ Γιάαχμ με βαθύτατη εκτίμηση». Και όμως ο Γιάαχμ δεν ερμήνευσε ποτέ το κονσέρτο που γράφτηκε γι' αυτόν. Η πρώτη εκτέλεση πραγματοποιήθηκε στην Πράγα στις 13 Οκτωβρίου 1883.

Ο βασικός σκελετός του κονσέρτου αποτελείται από τα τρία κλασσικά μέρη, αν και ο Ντβόρζακ συνέδεσε το πρώτο και το δεύτερο μέρος με ένα μουσικό πέρασμα.

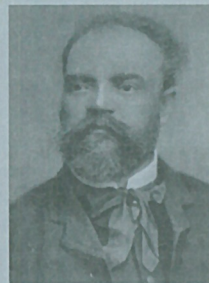
Το πρώτο μέρος *Allegro ma non troppo* ξεκινά με δυναμικά μουσικά μοτίφ. Η ορχηστρική εισαγωγή είναι σύντομη: το σόλο βιολί εισάγει αμέσως γεμάτο πάθος κύριο θέμα με διατονικές συγχορδίες, και αποκαλύπτει με δεξιοτεχνία περάσματα το ραψωδικό χαρακτήρα του μέρους. Το σλαβικό κύριο θέμα κυριαρχεί με διάφορες παραλλαγές σε όλο το πρώτο μέρος, συνοδευόμενο συνεχώς από λυρικά δευτερεύοντα θέματα. Το πρώτο μέρος δεν καταλήγει σε καντέντσα. Μετά από ένα *Moderato* ξεκινά το λιτό και μελαγχολικό δεύτερο μέρος, *Adagio ma non troppo*, σε φα μείζονα. Το θέμα αυτό που θυμίζει στην απλότητά του λαϊκό βοημικό τραγούδι, αποτελεί μια από τις κορυφαίες λυρικές μελωδίες του Ντβόρζακ. Συγχορδίες σε φορτίσιμο κορυφώνουν το δραματικό μεσαίο μέρος, που καταλήγει σε φα ελάσσονα. Αναπτύσσεται μια μελαγχολική αντίστιξη ανάμεσα στο βιολί και το κόρνο. Μετά την απότομη αυτή διακοπή στην επικρατούσα διάθεση μετριάζεται η εσωτερική ανησυχία, το θέμα του τραγουδιού επανέρχεται και επιστρέφει η λυρική, ειδυλλιακή διάθεση. Το νοσταλγικό, μελαγχολικό συναίσθημα είναι έκδηλο σε όλο αυτό το μέρος που φανερώνει τον ιδιαίτερο δεσμό του Ντβόρζακ με την πατρίδα του και το βοημικό τοπίο.

Το φινάλε, *Allegro giocoso, ma non troppo*, ένα κεφάλαιο rondo σε λα μείζονα, αποτελεί ένα από τα μαγευτικότερα μέρη όχι μόνο στο έργο του Ντβόρζακ, αλλά και σε ολόκληρη την εργογραφία κονσέρτου: ένα δεξιοτεχνικό κομμάτι πρώτου βαθμού.

Εδώ ο Ντβόρζακ αντιπαραβάλλει με επιτυχία στοιχεία της λαϊκής βοημικής μουσικής, εντάσσοντας και χορευτικά στοιχεία του τσεχικού χορού φούριαντ και της ντούμκα.

Ο Ντβόρζακ χρησιμοποιεί το ρυθμικό, μελωδικό σχήμα της ντούμκα σε πολλά αργά οργανικά μέρη των έργων του· στο κονσέρτο για βιολί αποτελεί επιμέρους θέμα του χαρούμενου φινάλε σε λα μείζονα. Ο ρυθμός 3/8 επανέρχεται για να διακοπεί στη συνέχεια και πάλι από την ντούμκα, και τέλος κορυφώνεται, σε ρυθμό *molto accelerando*, στο εκρηκτικό φινάλε.

Antonín Dvořák (1841-1904)

When Dvořák composed his violin concerto in the summer of 1879 he was 38 years old and in the first flush of fame. His works had brought him sweeping success abroad; commissions kept coming in and he enjoyed the support of Johannes Brahms, who continued to honour and encourage his Czech protégé.

Brahms probably also introduced Dvořák to the violinist Joseph Joachim, who in 1868 had been appointed director of the newly founded College of Music in Berlin. Joachim had played a major role in shaping the solo part in Brahms' violin concerto.

This is how Dvořák came to dedicate his violin concerto to "the great maestro Joseph Joachim in deepest respect". Yet Joachim never played the concerto that was dedicated to him. It was first performed in Prague on 13 October 1883.

The formal outline of the concerto is based on the classic three movements, although Dvořák uses a transitional section to join the first and second movements.

The first movement, *Allegro ma non troppo*, begins with a powerful opening motif. After a brief orchestral introduction the solo violin, using triple stopping, comes in with the passionate main theme, developing the rhapsodic character of the movement through its rising cadenzas. The Slavic main theme is endlessly transformed through the first movement, and is constantly interwoven with lyrical secondary themes. There is no cadenza at the end of this first movement, which, after a Moderato transition, moves straight into the second movement, *Adagio ma non troppo*.

This rather melancholy movement is in F major. Its main theme is like a simple Bohemian song and one of Dvořák's greatest melodies. *Fortissimo* chords lead into the dramatic middle section in F minor. A melancholy duet between the solo violin and the horn then develops. After this break in the prevailing mood, inner turmoil lessens: the song theme is taken up again and the lyric, idyllic mood returns. The movement is full of longing and melancholy, a powerful expression of Dvořák's feelings for his homeland and the landscape of Bohemia.

The finale, *Allegro giocoso, ma non troppo*, a lively rondo in A major, is one of the most magical movements not only in Dvořák's oeuvre but of any concerto – a virtuoso piece of the first order.

Here Dvořák effectively juxtaposes elements of Bohemian folk music with each other, including dance elements from the Czech furiant dance and the *dumka*.

Dvořák transformed the rhythmic and melodic outline of the *dumka* in many of his slow instrumental movements such as here, as secondary theme of this cheerful A major finale. The syncopated 3/8 rhythm breaks in once again, interrupted again by the *dumka*, before rising *molto accelerando* to the final rousing climax.

Violin Concerto in A minor, op. 53

Antonín Dvořák

Θοδωρής Αμπαζής

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1967. Παρακολούθησε μαθήματα πιάνου και θεωρητικών στο Εθνικό Ωδείο και στο Ωδείο Σκαλκώτας. Σπούδασε στην Μουσική Ακαδημία της Ουτρέχτης, σύνθεση με τον Henk Alkema και διεύθυνση ορχήστρας με τον David Porcelyn και τον Kenneth Montgomery. Με τριετή υποτροφία που έλαβε από το Ίδρυμα Ωνάση, συνέχισε και ολοκλήρωσε το 1993 τις σπουδές του στη σύνθεση με τον καθηγητή Tristan Keuris. Το 1992 συμμετείχε στο σεμινάριο Σύγχρονης Μουσικής στο Ντάρμστατ της Γερμανίας και το 1993, με υποτροφία από το International Dance Trust, παρακολούθησε το διεθνές σεμινάριο για επαγγελματίες συνθέτες και χορογράφους στο Ουέκφιλντ της Αγγλίας. Την περίοδο 1993-95 διέδρυνε τις γνώσεις του στη σύνθεση δίπλα στον καθηγητή Δημήτρη Τερζάκη, στην Μουσική Ακαδημία της Βέρνης.

Έργα του έχουν παιχτεί σε πολλές ευρωπαϊκές πόλεις από διάφορα μουσικά σύνολα, ενώ έχει συνεργαστεί με χορογράφους, σκηνοθέτες, ποιητές και εικαστικούς καλλιτέχνες. Το 1991 αντιπροσώπευσε την Ελλάδα στο Φεστιβάλ Εκκλησιαστικού Οργάνου των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τον ίδιο χρόνο συνέθεσε το έργο *Μήδεια*, που τιμήθηκε από το δήμο της Ουτρέχτης. Το 1995 παρουσιάστηκε από τα Μπαλέτα της Στουτγάρδης το έργο του *Ορφέας*, σε χορογραφία Roberto de Oliveira. Το 1996 συμμετείχε στο πρόγραμμα εκδηλώσεων της Κοπεγχάγης Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης. Τον ίδιο χρόνο παρουσιάστηκε στο Λονδίνο το μπαλέτο *Helen*, σε χορογραφία Marc Bruce και στο Άμστερνταμ το *Aquarel*, έργο για φλογέρες, παραγγελία του Διεθνούς Φεστιβάλ Φλογέρας της Ολλανδίας. Το 1997 ίδρυσε μαζί με το σκηνοθέτη Philip Curtis το Music Theatre Group Amsterdam. Η μουσικοθεατρική κωμωδία *The Sofa* επιχορηγήθηκε από το ευρωπαϊκό πρόγραμμα «Καλειδοσκόπιο». Τον Ιανουάριο του 2000 παρουσιάστηκε η όπερα δωματίου *Απολογία του Σωκράτη*, μια παραγγελία του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών και το μπαλέτο *Ρημίνα* σε χορογραφία Μ. Τσούτη. Τον Μάιο του 2000 συμμετείχε στη Μπιενάλε Νέων Καλλιτεχνών (BIG) στο Τορίνο. Τον Οκτώβριο του 2000 παρουσιάστηκε το συμφωνικό έργο *Περίπατος στον Άδη*, παραγγελία της Ορχήστρας των Χρωμάτων.

Theo Abazis

Born in Athens in 1967, Theo Abazis studied piano and music theory at the National Conservatory in Athens, composition under Prof. Henk Alkema and conducting under David Porcelijn and Kenneth Montgomery at the Utrecht Conservatory. An Onassis Foundation scholarship allowed him to continue his composition studies under Professor Tristan Keuris in 1993.

Other activities include participation in the 1992 Contemporary Music Seminar in Darmstadt and the 1993 Wakefield seminar for composers and choreographers (on a scholarship from the International Dance Trust). From 1993 to 1995 he furthered his composition studies under Dimitris Terzakis at the Musik – und Theater – Hochschule in Bern.

Theo Abazis' works have been performed in the Netherlands, Germany, Spain, England, Georgia, Canada and the USA, as well as in Greece, and he has collaborated extensively with choreographers, visual artists, theatre directors and poets.

Productions include the ballets *Anathema* and *Orpheas* (commissioned by the Stuttgart State Theatre), *Helen* (London, May 1996, choreography by Marc Bruce), the opera *The Sofa* (Amsterdam, September 1998), the chamber opera *The Apology of Socrates* (commissioned by the Athens Concert Hall, performed January 2000) and the ballet *Rigmina* (Athens, March 2000). His symphonic work *A Walk through Hell*, commissioned by the Orchestra of Colours, was performed in Athens in October 2000.

Theo Abazis represented Greece at the 1991 European Organ Festival and the 1996 Cultural Capital events in Copenhagen. This year he represented Greece at the BIG Torino 2000, a biennial event for emerging artists.

Αποχρώσεις

Η ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας έχει άμεση και καταλυτική επίδραση στον τρόπο ζωής και σκέψης όλων μας. Μια από τις σημαντικότερες κοινωνικές δραστηριότητες του ανθρώπου, η εργασία, μοιάζει όλο και περισσότερο να χάνει τις πρωτογενείς της ιδιότητες και να ανάγεται σε ακριβό και δυσεύρετο αγαθό.

Ο βαθμός προσαρμοστικότητας, κάθε μικρής ή μεγάλης κοινωνικής ομάδας, στις εξελίξεις, καθορίζει και τις πιθανότητες βιωσιμότητας της ομάδας αυτής. Η πληρόφρηση είναι πλέον ένα από τα υπέρτατα αγαθά, αφού αυτή μόνο μπορεί να καταδείξει την πραγματικότητα και να βοηθήσει στην πρόβλεψη των μελλοντικών αλλαγών και κατ' επέκταση στην καλύτερη, για κάθε κοινωνική ομάδα, προετοιμασία.

Η πρόσκληση του CEDEFOP, μου έδωσε το έναυσμα, να επιχειρήσω μια προσέγγιση του θέματος με μουσικό τρόπο.

Το μουσικό υλικό της αρχής μοιάζει χαμένο, παγιδευμένο στο χρόνο. Τα επιμέρους μελωδικά και ρυθμικά στοιχεία παρουσιάζονται μεμονωμένα, κινούνται δίχως συγκεκριμένο προσανατολισμό, διστακτικά, αναζητώντας βοήθεια. Σταδιακά μοιάζουν να αντιλαμβάνονται το ένα το άλλο και να προσπαθούν να υιοθετήσουν κοινούς τρόπους συμπεριφοράς. Η φόρμα είναι ακόμη χαλαρή. Καθώς δημιουργούνται πιο σύνθετα μοτίβα – οι πρώτες μορφές επικοινωνίας – η μουσική γίνεται όλο και πιο πλούσια σε εκφραστικά στοιχεία. Η μονοχρωμία των πρώτων μελωδιών δοκιμάζεται σε διαφορετικές θερμοκρασίες και γεννά αποχρώσεις.

Η ενορχήστρωση βοηθάει το υλικό να αναπτυχθεί ενώ οι κινήσεις μοιάζουν να γίνονται πιο σταθερές. Σαν όλα αυτά τα στοιχεία να συνειδητοποιούν τις δυνατότητες και τις αδυναμίες τους και καθώς ομαδοποιούνται αρχίζουν να συνεργάζονται και να αλληλοεκπαιδεύονται. Το αποτέλεσμα τούτης της αλληλοεπίδρασης είναι άμεσο. Οι διαφορετικές ιδέες συνθέτουν πλέον μια και μόνο μουσική χειρονομία. Η αρχική μονοφωνία οδηγημένη μέσω μιας εκπαιδευτικής πολυφωνίας καταλήγει σε μια πολυχρωματική ομοφωνία. Η φόρμα δυναμώνει και μοιάζει να υποτάσσει τον χρόνο και να τον ελέγχει. Όλα καταλήγουν σε μια θριαμβευτική μελωδία, σύμβολο κατάκτησης. Κατάκτησης της επικοινωνίας, της γνώσης, της δημιουργικότητας.

Θοδωρής Αμπαζής

Tints

Rapid technological change has an immediate impact on all of us, acting as a catalyst in the way we live and think. One of our major social activities, work, seems increasingly to be losing its basic qualities and becoming a rare and precious good.

The degree to which each social group adapts to developments will determine its chances of survival. Today, information is one of our most important resources, as it alone can reveal current realities and help us predict the future. Thus, information allows each social group to prepare itself in the best possible way.

Cedefop's invitation offered me the chance to attempt an exploration of this subject in musical terms.

The initial musical material seems lost and trapped in time. Isolated melodic and rhythmic elements wander aimlessly and hesitantly, seeking help. Gradually, they seem to become aware of one another and try to act in similar ways. The form is still fluid. As motifs become more complex – representing the development of communication – the music is increasingly enriched with new expressive elements. The monochromatic quality of the first melodies is tested at different registers, giving birth to new colours.

The orchestration helps the material develop while motion becomes steadier, as if all these elements have become conscious of their possibilities and weaknesses: forming groups, they begin to co-operate and educate each other. The result is immediately apparent. The various ideas now form a single musical gesture. The initially monophonic music, after being guided through an educational polyphony, ends its journey in polychromatic unanimity. The form becomes steadier, subjugating and controlling time. All ends in a triumphant melody, a symbol of conquest: the conquest of communication, knowledge and creativity.

Theo Abazis

tints ★

Γιούλια-Μαρία Κρετς

Η Γιούλια-Μαρία Κρετς γεννήθηκε το 1980 στο Βερολίνο από γονείς μουσικούς. Άρχισε πολύ νωρίς να μαθαίνει πιάνο και βιολί με δασκάλα τη μητέρα της. Στα εννιά της χρόνια έγινε μαθήτρια της Μαριάνε Μπέτχερ (Marianne Boettcher). Από το 1994 ήταν μαθήτρια του Ινστιτούτου Γιούλιους Στέρν στο Κολέγιο των Τεχνών του Βερολίνου.

Το 1997 η Γιούλια-Μαρία Κρετς κέρδισε το πρώτο βραβείο στο διαγωνισμό νέων μουσικών στη Λειψία. Στη συνέχεια κέρδισε το βραβείο κλασσικής μουσικής της πόλης του Μύνστερ και του Ραδιοφώνου της Δυτικής Γερμανίας (WDR).

Ως σολίστ ερμήνευσε κοντσέρτα για βιολί των Μέντελσον, Ντβόρζακ, Μότσαρτ, και τις *Τέσσερις Εποχές* του Βιβάλντι με διάφορες ορχήστρες. Το 1996 ίδρυσε τρίο (βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο) με το οποίο έδωσε συναυλίες σε όλη τη Γερμανία και έπαιξε το *Τριπλό Κοντσέρτο* του Μπετόβεν στη Φιλαρμονική του Βερολίνου το 1998. Το τρίο, στο οποίο απονεμήθηκε το πρώτο βραβείο του διαγωνισμού μουσικής δωματίου των κολεγίων του Βερολίνου, σπουδάζει με τον Μέναχεμ Πρέσλερ (Beaux Arts Trio) και Γκ. Σέμποκ.

Μετά την αποφοίτησή της από το λύκειο, η Γιούλια-Μαρία Κρετς σπούδασε βιολί με τον καθηγητή Τόμας Μπράντις στο Κολέγιο των Τεχνών του Βερολίνου. Έλαβε την υποτροφία του Ιδρύματος Μελετών του Γερμανικού Λαού το Μάρτιο του 2000.

Η Γιούλια-Μαρία Κρετς είναι δισέγγονη του Άντον Ντβόρζακ και αισθάνεται ιδιαίτερα συνδεδεμένη με τη μουσική του.

Το Σεπτέμβριο του 1999 έπαιξε τη *Φαντασία* για Βιολί και Ορχήστρα του Γιόζεφ Σουκ, γαμπρού του Ντβόρζακ, στο Μέγαρο Συναυλιών του Βερολίνου, συνοδευόμενη από την Ορχήστρα Νέων του Βερολίνου της οποίας υπήρξε μέλος, και αργότερα πρώτο βιολί, από το 1995 έως το 1997.

Julia-Maria Kretz

Julia-Maria Kretz was born in Berlin 1980 into a musical family. She started to learn the piano and violin at an early age, being taught by her mother. Since the age of nine she has been a pupil of Professor Marianne Boettcher and since 1994 she has been a young student at the Julius Stern Institute of the Berlin College of Arts (HdK).

In 1997 Julia-Maria Kretz won first prize in the national competition "Youth makes music" in Leipzig and later went on to win the prize for classical music awarded by the city of Muenster and West German Radio (WDR).

She had solo parts with different orchestras, playing the violin concertos of F. Mendelssohn-Bartoldy, Antonin Dvořák, W.A. Mozart, including Vivaldi's *Four Seasons*. She founded a piano trio in 1996 and toured throughout Germany, and gave the *Triple Concert* of Ludwig van Beethoven in the Berlin Philharmonic in 1998. The trio was awarded first prize in the chamber music competition organised by the Berlin colleges and has studied under Menahem Pressler (Beaux-Arts Trio) and G. Sebok.

After completing school studies, Julia-Maria Kretz commenced violin studies under Professor Thomas Brandis at the Berlin College of Arts. She was awarded a scholarship by the "Study Foundation of the German People" in March 2000.

Julia-Maria Kretz is the great-great-granddaughter of Antonin Dvořák and identifies particularly with his music.

In September 2000 she played the *Fantasia* for Violin and Orchestra by Josef Suk, Dvořák's son-in-law, in the Berlin Concert House accompanied by the Youth Orchestra of Berlin, of which she was a member and concert master from 1995 to 1997.

Julia-Maria Kretz

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959 ως τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, με τον αρχικό τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος» και με πενήντα μόλις μέλη. Το 1969, έπειτα από προσπάθειες του Σόλωνα Μιχαηλίδη, ιδρυτή και διευθυντή της, κρατικοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή της ονομασία. Μετά το Σόλωνα Μιχαηλίδη, τη διευθυντική «σκυτάλη» της ανέλαβαν σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες, όπως ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης και ο Λεωνίδα Καβάκος. Σήμερα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και αναπληρωτές διευθυντές είναι ο μόνιμος αρχιμουσικός της Κάρολος Τρικολίδης.

Με στόχο τη συνεχή ανάδειξη του μουσικού πολιτισμού, από το μαπαρόκ μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 20ου αιώνα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά της ένα πλούσιο ρεπερτόριο, πέρα από τα όρια του κλασικού. Παρουσίασε πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις και, με την ανάθεση έργων σε Έλληνες συνθέτες, προέβαλε παράλληλα την ελληνική μουσική παρακαταθήκη.

Πλαισιώνοντας τις συναυλίες της με καλλιτέχνες διεθνούς ακτινοβολίας, η Κ.Ο.Θ. συνεργάστηκε με διάσημους Έλληνες και ξένους αρχιμουσικούς, όπως οι Α. Khatchaturian, I. Horenstein, E. Kurtz, J. Simonov, Ο. Δημητριάδης, W. Nelsson, O. Koch, κ.ά. και σολίστες, όπως οι M. Rostropovich, N. Gutman, M. Maisky, P. Fournier, B. L. Gelber, Δ. Σγούρος, V. Ashkenazy, P. Badura Skoda, N. Magalov, L. Kogan, R. Ricci, Α. Καβάκος, V. Tretjakov, V. Spivakov, Κ. Πασχάλης, M. Kashrasvili, Lazar Berman, Yuri Bashmet, κ.ά.

Πρωταρχικό μέλημα της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης υπήρξε η προώθηση νέων ταλέντων. Επί σειρά ετών ο διαγωνισμός νέων καλλιτεχνών που διοργάνωνε η Κ.Ο.Θ. παρουσίαζε τους επιτυγχόντες στις συναυλίες της, προσφέροντάς τους το πρώτο βήμα στο ξεκίνημα της σταδιοδρομίας τους. Στο θέατρο «Αυλαία» λειτούργησε η Ορχήστρα Νέων της Κ.Ο.Θ., που έδωσε την ευκαιρία σε πολλούς ταλαντούχους μουσικούς να εξασκηθούν σαν μέλη ορχήστρας και να εμφανισθούν σαν σολίστες.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποίησε αφιερώματα στη μνήμη Ελλήνων συνθετών, όπως των Καλομοίρη, Νικήτα, Βάρβογλη, Ευαγγελάτου, Μιχαηλίδη, Χρήστου, Μητρόπουλου, κ.ά. Έδωσε συναυλίες για τη Διεθνή Αμνηστία, για τη μνήμη του Πολυτεχνείου, καθώς και σε σχολεία, εργοστάσια και πολιτιστικά κέντρα, στο πλαίσιο εκπαιδευτικών προγραμμάτων της.

Κάθε χρόνο η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί περίπου σαράντα συναυλίες στη Θεσσαλονίκη και σε πόλεις της Ελλάδας. Εμφανίστηκε στα φεστιβάλ Δημητρίων και Αθηνών. Πραγματοποίησε τακτικές εμφανίσεις στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, ενώ συμμετείχε στο International Festival «Zino Francescatti» της Μασσαλίας.

Στις 2 Ιανουαρίου 2000 η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης συμμετείχε στη «Γιορτή Εγκαινίων» του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης, το οποίο θα φιλοξενήσει συναυλίες της νέας καλλιτεχνικής περιόδου 2000-2001.

The Thessaloniki State Symphony Orchestra

The Thessaloniki State Symphony Orchestra was founded in 1959 as part of the Thessaloniki State Conservatory. Originally named "Symphony Orchestra of Northern Greece", the orchestra had only fifty members. Thanks to the efforts of its founder and director, Solon Michailidis, in 1969 it became a state orchestra and took its current title. Solon Michailidis was succeeded by important Greek musicians such as Georgios Thymis, Alkis Baltas, Karolos Trikolidis, Kosmas Galilias, Konstantinos Patsalidis and Leonidas Kavakos. Today the Thessaloniki State Symphony Orchestra numbers approximately one hundred musicians; Conductor Karolos Trikolidis is also the orchestra's deputy director.

Aiming to showcase musical culture from baroque to the avant-garde compositions of the 20th century, the orchestra's extensive repertoire is not restricted to classical music. The Thessaloniki State Symphony Orchestra also performs Greek and world premieres of new works. By commissioning works by local composers, it contributes to the Greek presence in contemporary music.

The Thessaloniki State Symphony Orchestra has collaborated with musicians of international repute. Some of these are eminent Greek and foreign conductors such as A. Khachaturian, I. Horenstein, E. Kurtz, J. Simorov, O. Dimitiadis, W. Nelsson, O. Koch. The orchestra has also performed with soloists such as M. Rostropovich, N. Gutman, M. Maisky, P. Fornier, B. L. Gelber, D. Sgouros, V. Ashkenazy, P. Badura Skoda, N. Magalov, L. Kogan, R. Ricci, L. Kavakos, V. Tretjakov, V. Spivakov, K. Paschalis, M. Kashrasvili, L. Berman and Y. Bashmet.

One of the main concerns of the Thessaloniki State Symphony Orchestra has always been to encourage new talent. For many years the winners of the Young Musicians Competition, organised by the orchestra itself, were invited to perform in its concerts. In this way the orchestra offered young musicians a stage at the beginning of their careers. In addition, the Youth Orchestra, based in the "Avlaia" theatre, offered many talented musicians the opportunity to acquire experience as orchestra players and to appear as soloists.

The Thessaloniki State Symphony Orchestra has held concerts honouring Greek composers such as Kalomiris, Varvoglis, Michailidis, Christou, Mitropoulos. In addition, it has held concerts for special events, such as in support of Amnesty International, in memory of the Athens Polytechnic Uprising, and in schools, factories and cultural centres as part of educational programmes.

Every year the Thessaloniki State Symphony Orchestra schedules about forty concerts in Thessaloniki and other Greek cities. It also appears in the Demetria and Athens festivals and performs regularly at the Athens "Megaron" Concert Hall. The Orchestra has also performed at the Zino Francescatti International Festival of Marseilles.

On 2 January 2000, the Thessaloniki State Symphony Orchestra took part in the Inaugural Concert of the Thessaloniki Concert Hall, which will host its concerts during the 2000-2001 season.

Thessaloniki State Symphony Orchestra

Κάρολος Τρικολίδης

Γεννήθηκε το 1947 στο Μπάντ Άουσε της Αυστρίας από μητέρα Αυστριακή και πατέρα Έλληνα. Σπούδασε βιολί με τον Γκόντερ Πίχλερ (Göthner Pichler), σύνθεση με τον Άλφρεντ Ούλ (Alfred Uhl) και κρουστά με τον Ρίχαρντ Χόχραϊνερ (Richard Hochrainer) στις Ανώτατες Μουσικές Σχολές της Βιέννης και του Σάλτσμπουργκ. Διεύθυνση ορχήστρας σπούδασε με τους Χάνς Σβαρόβσκι (Hans Swarowsky) και Μιλτιάδη Καρύδη. Πήρε ενεργό μέρος σε σεμινάρια των Φράνκο Φερράρα, Μπρούνο Μαντέρνα, Χέρμπερτ φον Κάραγιαν, Σερ Άντριαν Μπούλτ, Μίλαν Χόρβατ - με τους οποίους εργάστηκε ως βοηθός, καθώς και με τον Τζιουζέπε Πατανέ.

Διακρίθηκε με τα πρώτα βραβεία στους διεθνείς διαγωνισμούς της Μπεζανσόν (1970), Φλωρεντίας (1971) και Βουδαπέστης (1977), όπου του απονεμήθηκαν και τα 12 ειδικά βραβεία. Σε διαγωνισμό στο Παρίσι το 1977 υπήρξε ο μοναδικός Ευρωπαίος υπότροφος για τη θέση του βοηθού μαέστρου της Συμφωνικής Ορχήστρας της Βοστώνης κατά το Φεστιβάλ του Τάγκλγουντ (Tanglewood), όπου συνεργάστηκε με τους Λέναρντ Μπέρνστιν (L. Bernstein) Σέιτζι Οτζάβα, Γκ. Σούλερ (G. Schuler) και Θ. Αντωνίου.

Από 25 χρόνων εργάζεται συνεχώς σε μόνιμες θέσεις όπως: Από το 1972 μέχρι σήμερα ως μόνιμος αρχιμουσικός της Κ.Ο.Θ., παράλληλα ως πρώτος μαέστρος σε διάφορες όπερες στη Γερμανία και Ουγγαρία (1973-1980) και ως μόνιμος μαέστρος του Γαλλικού Εθνικού Μπαλέτου «Roland Petit» στη Μασσαλία, με περιοδείες σε όλη την Ευρώπη (1979-1984). Είναι μόνιμος φιλοξενούμενος μαέστρος της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της Ισλανδίας (1984-1987) και από το 1991 Γενικός Μουσικός Διευθυντής της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Ντέμπρετσεν της Ουγγαρίας.

Ως φιλοξενούμενος μαέστρος διηύθυνε πάνω από 100 ορχήστρες στην Ευρώπη, Αυστραλία, Ρωσία και Ιαπωνία. Εμφανίστηκε με την Ορχήστρα της Γαλλικής Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης στο Παρίσι και στο Φεστιβάλ του Μπεζανσόν, με την Εθνική Ορχήστρα της Ρωσίας στη Μόσχα, με τις συμφωνικές ορχήστρες του Βερολίνου, της Νυρεμβέργης, της Πράγας και της Μελβούρνης, την Ορχήστρα της Ουγγρικής Ραδιοτηλεόρασης και της Φιλαρμονικής της Βουδαπέστης. Διηύθυνε επίσης την Ορχήστρα του BBC στο Κάρντιφ, τις Ραδιοφωνικές Ορχήστρες του Ελσίνκι, του Χίλβερσουμ, της Σόφιας, του Βουκουρεστίου καθώς και τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Δρέσδης, της Σλοβενίας και της Αρμενίας όπως και τις Ορχήστρες Γκουλμπενκιάν στη Λισσαβόνα και την Φιλαρμονική Γκεόργκε Ενέσκου στο Βουκουρέστι. Εμφανίστηκε στα διεθνή φεστιβάλ της Δρέσδης, του Παρισιού, της Αθήνας, της Βουδαπέστης, της Βιέννης, της Αίξ-αν-Προβάνς και άλλα.

Πραγματοποίησε ραδιοφωνικές εγγραφές και τηλεοπτικές συναυλίες με τους σταθμούς ABC, BBC, ORTF, RAI, WDR, ORF, MRT, NRO κ.ά., καθώς και εγγραφές δίσκων με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βουδαπέστης, τη Συμφωνική Ορχήστρα Γκουλμπενκιάν της Λισσαβόνας και την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ισλανδίας, με έργα σύγχρονων συνθετών.

Karolos Trikolidis

Karolos Trikolidis was born in 1947 in Bad Ausse, Austria, of an Austrian mother and Greek father. He studied violin with Gunther Pichler, composition with Alfred Uhl and percussion with Richard Hochrainer at the Schools of Music in Vienna and Salzburg. His mentors in conducting were Hans Swarowsky and Miltiacis Karydis. Karolos Trikolidis took master classes with Franco Ferrare, Bruno Maderna, Herbert von Karajan, Sir Adrian Boult and Milan Horvat, later working as an assistant to these conductors and to Giuseppe Patane.

Karolos Trikolidis was honoured with first prize in the Besançon (1970), Florence (1971) and Budapest (1977) competitions, where he was awarded all twelve special prizes. In the Paris competition in 1977 he became the only European to be awarded a scholarship as assistant conductor of the Boston Symphony Orchestra during the Tanglewood festival, where he worked with L. Bernstein, S. Ozawa, A. Previn, G. Schuler and Th. Antoniou.

Karolos Trikolidis has been in constant demand as a principal conductor from the age of 25. Since 1972 he has been Principal Conductor of the Thessaloniki State Orchestra. During this time he has also collaborated with various opera houses in Germany and Hungary (1973-1980) and has been Principal Conductor of the French National Ballet 'Roland Petit' in Marseilles, leading tours across Europe (1979-1984). He was also guest conductor of the National Symphony Orchestra of Iceland (1984-1987). In 1991 he was appointed General Music Director of the Debrecen Philharmonic (Hungary).

As guest conductor he has performed with over 100 orchestras in Europe, Australia, Russia and Japan. He appeared with the ORTF Orchestra at the Besançon festival, with the Russian National Orchestra in Moscow, with the symphony orchestras of Berlin, Nuremberg, Prague and Melbourne, with the Hungarian Radio and Television Orchestra and the Budapest Philharmonic. He also conducted the BBC Orchestra in Cardiff, the radio orchestras of Helsinki, Hilversum, Sofia and Bucharest and the Philharmonic Orchestras of Dresden, Slovenia and Armenia, as well as the Gulbenkian Orchestra in Lisbon and the George Enescu Philharmonie in Bucharest. In addition, he has appeared in the international festivals of Dresden, Paris, Athens, Budapest, Vienna and Aix-en-Provence, among others.

Karolos Trikolidis' concerts have been broadcast by the ABC, BBC, ORTF, RAI, WDR, ORF, MRT, NRO and others. He has also made studio recordings with the Philharmonic Orchestra of Budapest, the Gulbenkian Symphony Orchestra of Lisbon and the National Symphony Orchestra of Iceland, which he conducted in contemporary works.

«Cedefop» είναι το γαλλικό ακρωνύμιο από την επίσημη ονομασία του Οργανισμού. Centre Européen pour le Développement de la Formation Professionnelle (Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης)

Το Cedefop ιδρύθηκε με τον κανονισμό αριθ. 337/75 του Συμβουλίου ως μη κερδοσκοπικός οργανισμός, ανεξάρτητος από την Επιτροπή, με σκοπό τον επαναπροσδιορισμό της κατεύθυνσης και των απαιτήσεων της επαγγελματικής κατάρτισης και την υποστήριξη της Επιτροπής όσον αφορά την προώθηση της επαγγελματικής κατάρτισης

Τι είναι το Cedefop;

Είναι ο ευρωπαϊκός οργανισμός που βοηθά αυτούς που χαράσσουν και εφαρμόζουν πολιτικές στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα Κράτη Μέλη και τις οργανώσεις των κοινωνικών εταίρων στην Ευρώπη να προβαίνουν στις καταλληλότερες επιλογές όσον αφορά την πολιτική στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης

Τι μπορεί να κάνει για σας;

Το Cedefop σας παρέχει τις τελευταίες πληροφορίες σχετικά με την παρούσα κατάσταση και τις μελλοντικές τάσεις στον τομέα της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Πώς θα μας βρείτε

Cedefop – Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη
της Επαγγελματικής Κατάρτισης

Ευρώπης 123
GR – 57001 Θεσσαλονίκη

Ταχυδρομική Διεύθυνση:
Τ.Θ. 22427
GR – 55102 Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο: (+ 30 31) 490 111
Τηλεομοιότυπο: (+ 30 31) 490 102
Ηλεκτρονική διεύθυνση: info@cedefop.eu.int
Ιστοσελίδα: www.cedefop.eu.int
Διαλογική ιστοσελίδα: www.trainingvillage.gr

Γραφείο Βρυξελλών:
20 Av. d' Auderghem
B – 1040 Brussels

Τηλέφωνο: (+ 32 2) 230 19 78
Τηλεομοιότυπο: (+ 32 2) 230 58 24
Ηλεκτρονική διεύθυνση: info@cedefop.be

“Cedefop” is the French acronym of the organisation’s official title, European Centre for the Development of Vocational Training (Centre européen pour le développement de la formation professionnelle).

Cedefop was established by Council Regulation 337/75 as a non-profit-making body, independent of the Commission, to help rethink the direction and requirements of vocational training and assist the Commission in promoting the development of vocational training.

What is Cedefop?

The European agency that helps policy-makers and practitioners of the European Commission, the Member States and social partner organisations across Europe make informed choices about vocational training policy.

What can it do for you?

Cedefop can provide you with the latest information on the present state of and future trends in vocational education and training in the European Union.

How to reach us

Cedefop – European Centre for the
Development of Vocational Training

Europe 123
GR – 57001 Thessaloniki - Pylea

Postal address:

P. O. Box 22427
GR – 55102 Thessaloniki

Tel: (+30 31) 490 111
Fax: (+30 31) 490 102
E-mail: info@cedefop.eu.int
Homepage: www.cedefop.eu.int
Interactive website: www.trainingvillage.gr

Liaison Office in Brussels:
20 Ave. d’Auderghem
B – 1140 Brussels

Tel: (+322) 230 19 78
Fax: (+322) 230 58 24
E-mail: info@cedefop.be

Αναπληρωτής καλλιτεχνικός διευθυντής
Κάρολος Τρικολίδης

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου
Οργανώσεις Συναυλιών
Κωνσταντίνος Γιακουμής - Πρόεδρος
Κωνσταντίνος Χατζήκωνσταντίνου - Αντιπρόεδρος
Χριστίνα Γρίμπα
Σπύρος Μπαρούτας
Μάνος Ρουmeliώτης

Καλλιτεχνική Επιτροπή
Μίκης Μιχαηλίδης
Δημήτρης Πάτρας
Γιώργος Πολίτης
Δημήτρης Χανδράκης

Τμήμα Επικοινωνίας
Χαράλαμπος Λεφάκης
Πέννυ Δίκα-Κορνέτη
Λίνα Μυλωνάκη
Ελένη Κελεσίδου
Αναστασία Αργύρη